

Sygn. akt IV Cz 142/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2013 roku, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. C. i A. O.

przeciwko J. K. i M. C.

o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń

skutek zażalenia powoda A. O.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku, XV Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Miastku

z dnia 25 stycznia 2013 roku, w sprawie sygn. akt XV 44/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie i zwolnić powoda A. O. od kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2013r. Sąd Rejonowy w Słupsku XV Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Miastku oddalił wniosek powoda A. O.o zwolnienie od kosztów sądowych uznając, że na obecnym etapie postępowania powód nie ma obowiązku uiszczania kosztów zatem jego wniosek w tym zakresie jako przedwczesny podlega oddaleniu.

Zażalenie na to postanowienie złożył powód, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zwolnienie go od kosztów sądowych w całości Skarżący podniósł, że zgodnie z treścią art. 107 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w sytuacji oddalenia jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych nie będzie mógł ponownie, w powołaniu na te same okoliczności wnieść ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów np. wnosząc apelację w sprawie.

Sąd II-ej instancji zważył co następuje:

Zażalenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych, bez względu na rodzaj sprawy i osobę wnioskodawcy, jak słusznie podkreślił Sąd Rejonowy, jest w istocie pomocą państwa dla osób, które, ze względu na trudną sytuację materialną, nie mogą uiścić kosztów sądowych bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania dla siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc powinien poczynić oszczędności we własnych wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów, a dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające – może zwrócić się o pomoc do państwa. Osoba zamierzająca wytoczyć sprawę powinna wręcz odpowiednio wcześniej, w miarę istniejących możliwości, gromadzić środki potrzebne na pokrycie przewidywanych kosztów sądowych.

Mając jednak na uwadze sytuację majątkową powoda, który jak wynika ze złożonego oświadczenia nie posiada żadnego majątku, nie ma też żadnych źródeł dochodu, mając także na uwadze charakter dochodzonego żądania należało go zwolnić od kosztów sądowych w całości.

Słusznie zauważa przy tym skarżący w zażaleniu, że zgodnie z treścią art. 107 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w razie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych strona nie może ponownie domagać się zwolnienia powołując się na te same okoliczności, które stanowiły uzasadnienie oddalonego wniosku. Powód zatem składając np. apelację wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych musiałby go uzasadnić innymi nowymi okolicznościami, gdyż jego wniosek oparty na tych samych okolicznościach uległby odrzuceniu, bez możliwości zaskarżenia tej decyzji sądu I instancji.

Uznając, w oparciu o oświadczenie powoda, że powód nie pracuje i nie posiada żadnych źródeł dochodu jego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w ocenie Sądu Okręgowego – w świetle art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasługiwał na uwzględnienie .

Wobec powyższego, z mocy art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397§2 kpc należało orzec jak w sentencji.